

Betrekken van derde in conflict

Hof van Discipline, 8 juni 2001, nr. 3131

(mrs. Zwitser-Schouten, Beker, Heidinga, Orie en Gründemann)

Raad van Discipline te Leeuwarden, 4 februari 2000

(mrs. Van Riessen, Dorhout, Van Duursen, Hemmes en Van der Kwaak-Warmelink)

Vraag van een advocaat aan een derde om een brief niet te schrijven. Aldus maakt de advocaat de derde niet op ontoelaatbare wijze deelgenoot van de onderlinge strijd tussen zijn cliënt en klager, mede in aanmerking genomen dat aannemelijk is geworden dat de derde reeds een rol in (de culminatie van) het conflict speelde.

Door klager in een processtuk als despoot aan te duiden, heeft de advocaat, gelet op de bijzondere omstandigheden van dit geval, zich niet onnodig grievend uitgelaten en derhalve niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld.

- *Advocatenwet artikel 46 (1.1 beleidsvrijheid, 3.1 vrijheid van handelen, 3.3.1 grievende uitlatingen, 3.4 jegens tegenpartij in acht te nemen zorg).*
- *Gedragsregels 1, 31.*

Feiten

In een arbeidsgeschil tussen Y, voor wie mr. X als raadsman optrad, en de besloten vennootschap Autobedrijf Z, waarvan klager directeur/aandeelhouder is, heeft mr. X naar aanleiding van het door de besloten vennootschap Z aan Y gegeven ontslag op staande voet aan de importeur een brief geschreven, waarin hij onder meer vraagt zich te onthouden van een brief aan Z.

Klager klaagt erover dat mr. X in zijn brief aan de importeur hem in een kwaad daglicht heeft gesteld. Voorts heeft mr. X klager onnodig gegriefd door hem in het bij de kantonrechter ingediende verweerschrift een despoot te noemen.

Overwegingen Raad

Het verweer van mr. X dat na verloop van ongeveer 1 jaar na het gewraakte optreden de redelijke termijn waarbinnen een klacht moet worden ingediend is overschreden, wordt verworpen.

Het stond mr. X vrij in het belang van zijn cliënt bij de importeur te informeren of en zo ja wat zij over zijn cliënt aan klager had te rapporteren. Mr. X heeft het daarbij echter niet gelaten. Hij heeft de importeur deelgenoot gemaakt van de onderlinge strijd tussen zijn cliënt en klager. Hij heeft getracht de importeur voor zijn cliënt te winnen door in zijn brief mededelingen te doen over de bedrijfsvoering van klager. Met deze (en andere voor de brief niet relevante) opmerking(en) over klager heeft mr. X de door de jurisprudentie getrokken grenzen van de hem als advocaat toekomende vrijheid overschreden.

Door klager in het verweerschrift een despoot te noemen heeft mr. X eveneens de grenzen overschreden. In het licht van de door mr. X in het verweerschrift geschetste werksfeer binnen het bedrijf van klager, had het bezigen van het woord despoot geen toegevoegde waarde.

Volgt

Gegronde verklaring klager van de klacht in beide onderdelen en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Overwegingen Hof

Naar mr. X onweersproken heeft gesteld, speelde het standpunt van de importeur omtrent de werkzame aanwezigheid van zijn cliënt Y in het autobedrijf van klager (die als dealer van de Importeur functioneerde) een rol bij het verlenen van het ontslag op staande voet. In dat verband beschikte mr. X naar hij ook onweersproken heeft gesteld, over aanwijzingen dat de importeur schriftelijk aan klager zou berichten dat diens dealerschap gevaar liep als Y verder in het bedrijf van klager werkzaam zou zijn. Onder deze omstandigheden stond het mr. X vrij de importeur ertoe te bewegen zich te onthouden van het schrijven van een dergelijke brief (die zou kunnen dienen tot rechtvaardiging van het aan klager gegeven ontslag op staande voet). In zijn brief heeft mr. X de visie van zijn cliënt gegeven op de oorzaken van de spanningen binnen het bedrijf tussen klager en zijn cliënt en de weerslag die dat had op de invulling van het dealerschap. Niet kan worden gezegd dat mr. X de importeur daarbij op ontoelaatbare wijze deelgenoot heeft gemaakt van de onderlinge strijd tussen zijn cliënt en klager, mede in aanmerking genomen dat aannemelijk is geworden dat de importeur reeds een rol in (de culminatie van) het conflict speelde. Met zijn zeer kritische kanttekeningen bij het functioneren van klager heeft mr. X de grenzen van het toelaatbare bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt niet overschreden.

Door in zijn verweerschrift onnodig de bedrijfsvoering van klager, in het bijzonder ten aanzien van de ruimte die hij liet voor de initiatieven van zijn personeel, als die van een despoot aan te duiden, heeft mr. X niet de gewenste op zakelijkheid gerichte distantie betracht, een houding die het Hof ook enigszins in de met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht behandelde brief ontwaart. In het gebezigde zinsverband en in het licht van de achtergrond en van het gerezen conflict kan die kwalificatie hier toch niet als onnodig grievend en derhalve tuchtrechtelijk verwijtbaar worden aangemerkt.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline, behoudens voorzover klager daarbij in zijn klacht ontvankelijk is verklaard, en ongegronde verklaring van de klacht in beide onderdelen.

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak,

bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Advocaat als getuige

Raad van Discipline Amsterdam, 11 juni 2001

(mrs. Kist, Van Es, Hamming, Meijer en Rigters)

Ontvankelijkheid van een klacht, ingediend twee jaar na het gewraakte optreden van een advocaat als getuige in een eerder door hem behandelde zaak. In acht te nemen voorzichtigheid bij het afleggen van een verklaring door een advocaat als getuige. Onderscheid tussen inhoud en resultaat van schikkingsonderhandelingen.

- Advocatenwet artikel 26 (1.1 beleidsvrijheid, 1.3 geheimhoudingsplicht, 3.1 vrijheid van handelen, 3.2 grenzen aan die vrijheid, 5.1 regels die betrekking hebben op de juridische strijd).
- Gedragsregels 1, 12, 13, 20*.

Feiten

Mr. X is opgetreden als raadsman van BV Y, die op 27 april 1992 een alleenverkoopovereenkomst met klager had opgezegd. Klager werd bijgestaan door mr. Z. Om een minnelijke regeling te beproeven heeft op 20 juli 1992 een bespreking plaatsgevonden tussen partijen en hun raadsleden.

Op 22 juli 1992 heeft mr. X aan mr. Z een concept dadingsovereenkomst toegezonden. Diezelfde dag heeft mr. Z telefonisch aan mr. X medegedeeld niet akkoord te gaan met de redactie van artikel 7 van het concept. Daags daarna bevestigde mr. X aan mr. Z hetgeen zij hem reeds telefonisch had medegedeeld, dat haar cliënte niets voelde voor wijziging omdat artikel 7 een correcte weergave was van hetgeen in de bespreking van 20 juli daaraan voorafgaand overeengekomen zou zijn.

Op 28 juli 1992 heeft mr. Z aan mr. X een brief d.d. 26 juli 1992 van klager doorgezonden waarin hij zijn advocaat berichtte niet bereid te zijn de dadingsovereenkomst met BV Y aan te gaan. Vervolgens heeft mr. X de zaak van klager neergelegd.

Op 30 juli 1992 schrijft mr. X rechtstreeks aan klager dat het door haar opgestelde concept een vastlegging was van hetgeen partijen op 20 juli 1992 reeds mondeling overeengekomen waren. Voorts heeft mr. X klager aansprakelijk gesteld voor de schade die haar cliënte Y zou lijden als gevolg van de niet-nakoming van de dadingsovereenkomst door klager.

In februari 1994 is klager tegen BV Y een bodemprocedure gestart terzake vergoeding van de door hem geleden schade ten gevolge van de verbreking van de alleenverkoopovereenkomst. Klager werd in die procedure aanvankelijk bijgestaan door mr. A en later door mr. B. In reconventie heeft BV Y (primair) nakoming van de dadingsovereenkomst d.d. 20 juli 1992 gevorderd. Inmiddels trad mr. C, kantoorgenoot van mr. X, op als advocaat voor BV Y.

Bij vonnis d.d. 25 oktober 1995 is BV Y toegelaten het bestaan van de dadingsovereenkomst te bewijzen. Daartoe heeft

BV Y op 12 maart 1996 getuigen doen horen, waaronder haar voormalige raadvrouw mr. X. Door klager is mr. Z als getuige gehoord.

Mr. X heeft verklaard dat partijen overeenstemming hadden bereikt over de punten die zij in de concept dadingsovereenkomst van 22 juli 1992 had vastgelegd en voorts dat mr. Z, behoudens ten aanzien van artikel 7, nimmer heeft doen blijken dat hij in twijfel trok, dat over hetgeen (overigens) in het concept was opgenomen overeenstemming was bereikt.

Op grond van onder meer de getuigenverklaringen van mr. X en mr. Z in onderlinge samenhang beschouwd, heeft de rechtbank BV Y geslaagd geacht in haar bewijs en de primaire verdediging in reconventie toegewezen. Bij arrest d.d. 4 juni 1998 heeft het gerechtshof het vonnis bekrachtigd.

Bij brief d.d. 25 juni 1998 heeft mr. D namens klager een klacht tegen mr. X ingediend.

Overwegingen Raad

Naar aanleiding van het beroep van mr. X op niet-ontvankelijkheid omdat de klacht tardief is ingediend, nu de handelwijze waarover geklaagd wordt zich reeds in 1996 heeft voorgedaan, en klager geen deugdelijke reden heeft aangevoerd waarom hij met het indienen van de klacht twee jaar heeft gewacht, overweegt de Raad dat de klacht niet later dan omstreeks twee jaar na het gewraakte optreden van mr. X als getuige is ingediend. Bovendien heeft het gerechtshof eerst enkele maanden voor de indiening van de klacht uitspraak gedaan in de procedure waarin mr. X als getuige was opgetreden. Daarmee heeft de kwestie zich nog niet zó langgeleden voorgedaan dat de rechtszekerheid inmiddels zou meebrengen dat klager in zijn klacht niet meer kan worden ontvangen.

Het is de Raad niet duidelijk geworden welke, door mr. X in acht te nemen voorzichtigheid, haar ervan had behoren af te houden als getuige te verklaren als zij heeft gedaan: zij heeft bij de rechter-commissaris verklaard over feiten die zich naar haar stellige overtuiging hebben voorgedaan. Dat klager het met de inhoud van die verklaring niet eens is, maakt de verklaring van mr. X nog niet onjuist of onvoorzichtig.

Klager heeft zijnerzijds ook getuigen opgeroepen om zijn standpunt te onderbouwen. Dat juist de verklaring van de door klager als getuige opgeroepen voormalig raadsman mr. Z de verklaring van mr. X in het oog van de rechtbank heeft ondersteund, maakt de ondeugdelijkheid van de getuigenverklaring van mr. X dus niet op voorhand evident. Dit onderdeel van de klacht is ongegrond.

Volgens klager heeft mr. X in strijd met Gedragsregel 12 gehandeld door als getuige te verklaren over de inhoud van haar telefoongesprek op 23 juni 1992 met en haar brief van diezelfde datum aan mr. Z.

beslissingen

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Mr. X heeft onbestreden daartegen aangevoerd dat klager bij zijn conclusie van dupliek in reconventie in de litigieuze procedure een schriftelijke verklaring van mr. Z in het geding heeft gebracht waarin dezelfde feitelijkheden aan de orde zijn als klager mr. X verwijt als getuige te hebben onthuld. Het gaat niet aan dat dezelfde partij, die zelf aan de rechter informatie heeft overgelegd over hetgeen tussen raadslieden is besproken, zich er over beklaagt dat de raadvrouw van de tegenpartij later als getuige over diezelfde gegevens heeft verklaard. Ook dit onderdeel van de klacht is dus ongegrond.

Volgens klager heeft mr. X Gedragsregel 13 geschonden door zonder toestemming van zijn advocaat in haar getuigenverklaring mededeling te doen van schikkingsonderhandelingen. Aldus heeft mr. X een norm, vastgelegd in artikel 46 Advocatenwet, overschreden.

Gedragsregel 13 ziet op de inhoud van tussen advocaten gevoerde schikkingsonderhandelingen. Mr. X heeft enkel en alleen over het

resultaat van deze schikkingsonderhandelingen in de vorm van de totstandkoming van een overeenkomst verklaard. De door klager ingeroepen gedragsnorm is derhalve niet aan de orde. Dit klacht-onderdeel is eveneens ongegrond.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht in al zijn onderdelen.

- * In deze procedure is niet duidelijk geworden of de raadslieden van BV Y en klager met de deken overleg hebben gepleegd alvorens de voormalig raadslieden als getuigen op te roepen zoals Gedragsregel 20 voorschrijft. Daarover heeft klager kennelijk niet geklaagd, doch wel dat mr. X zonder het advies van de deken in te winnen in zijn getuigenverklaring verslag heeft gedaan van brieven en mededelingen van zijn eerste raadsman, mr. Z (*IS*).

(advertentie)

Jurisprudentie Vreemdelingenrecht

Dit wetenschappelijke overzicht u een overzicht van relevante uitspraken op het gebied van vluchtelingen-, asiel- en vreemdelingenrecht. JV biedt jurisprudentie van de vreemdelingencommissies van rechtbanken en van andere rechtelijke instanties. De uitspraken zijn voorzien van kopjes en samenvattingen en praktijkgerichte annotaties. JV wordt uitgegeven in samenwerking met FORUM, Instituut voor multiculturele ontwikkeling.

De voorzichten van JV:

- alle belangrijke jurisprudentie nu in één tijdschrift
- objectieve, scherpe selectie
- breed samengestelde, deskundige redactie
- up-to-date actual en praktijkgericht
- frequente verschijning
- unieke samenwerking tussen FORUM en Sdu Uitgevers.

Redactie:

Prof. mr. P. Boeles (voorzitter)

Mw. mr. M.M. van Asperen

Mr. P.J.A.M. Hazebroek

Mr. M.C.J.A. Huijgens

Prof. mr. T.P. Spijkerboer

G.H.W. Westendorp (redactie-secretaris)

- JV verschijnt 16 keer per jaar
- Prijs €0,20 per pagina (incl. BTW en verzending)
- Jaarband à €15,00 wordt u automatisch toegestuurd (incl. BTW, excl. verzendkosten)

Voor bestellingen of meer informatie belt u:
Servicecentrum Uitgevers
Telefoon 07761 370 90 90, fax 07761 370 97 93
E-mail: sdub@du.nl, <http://www.sdu.nl>
Prijs incl. BTW, excl. verzendkosten.
Ook verkrijgbaar via de boekhandel

4de Weg 100

bron van informatie voor beslissers